

החדא במקום תרתי. דהעמד ממון על חוקתו לא אמרינן דניהוו נמי הכא תרתי דבמקום חוקה דגופא חוקה דממונא לאו כלום היא: **עד שאלא תפארת.** אבל היכא שהציב עדים שראו זה עד שלא תפארת: **העמד הגוף על חוקתו ליכא למימר.** להודיע שלא היו זה בשעת

וְחָדָא בַּמָּקוֹם תִּרְתִּי וְחָדָא בַּמָּקוֹם תִּרְתִּי לֹא
 אִמְרִינָן עַד שְׁלֹא תִתְאַרְם הָעַמֵּד הַגּוֹף עַל
 חֻזְקוֹ לֹא אִיכָּא לְמִימַר מָאִי אִיכָּא חֻזְקָה
 וְאִין אָדָם שׁוֹתֵה בְּכּוֹס אֱלֹא אִם כֵּן בּוֹדְקוֹ
 וְהָאִי רָאִה וְנִיפִיִּים הוּא אֲדַרְבֵּה חֻזְקָה אִין אָדָם
 מִיפִּיִּים בְּמוֹמִין וְהָעַמֵּד מִמּוֹן עַל חֻזְקוֹ רַב
 אִשִּׁי אָמַר רִישָׁא מְנָה לֵאבָא בִידֵךְ וְסִיפָא
 מְנָה לִי בִידֵךְ אִיתִיבִיה רַב אַחָא בְּרִיה דְּרַב
 אֲוִיָּא לְרַב אִשִּׁי ⁶מְוֹדָה ר"מ בְּמוֹמִין הָרְאוּיִין
 לְבָא עִמָּה מִבֵּית אָבִיהָ שְׁעַל הָאֵב לְהִבִּיא
 רְאִיָּה וְאִמָּאִי מְנָה לִי בִידֵךְ הוּא הִכָּא בְּמָאִי
 עֲסָקִינָן בִּבְתִּירַת יִתִּירַת מָאִי רְאִיָּה מִיִּיתִי רְאִיָּה
 דְּרָאִה וְנִיפִיִּים הוּא: א"ר יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל
 יְהִמְחִלִּיף פֶּרֶה בַּחֲמוּר וּמוֹשֵׁךְ בַּעַל הַחֲמוּר
 אֵת הַפֶּרֶה וְלֹא הִסְפִּיק בַּעַל הַפֶּרֶה לְמוֹשֵׁךְ
 אֵת הַחֲמוּר עַד שְׁמַת הַחֲמוּר עַל בַּעַל הַחֲמוּר
 לְהִבִּיא רְאִיָּה שְׁהִיָּה חֲמוּרוֹ קִיִּים בִּשְׁעַת
 מִשְׁכִּית פֶּרֶה וְתָנָא תָּנָא כֻּלָּה הִי כֻּלָּה אֱלִימָא
 כֻּלָּה

בכל מקום שהן: **עו שמת החמור**. זה אומר עד שלא משכת את פתית
מת חמורך וכן מת זה אומר משמכתי מת וכבר קניו הוא לך: **וסנא**
סנא כלל. תנא דמתני' דאירי במומי כלל מקייע לוי: **הי כלל**. הי
ממילתא דמתני' מקייעתא: **אילימא כלל בציט אציט**. רישא דמתני' (ג'
שפאלו לדין בעודה ארוסה דקתני האב צריך להציט ראה וסבירא
לליה לשמואל כר"א דמוקי לה) בתי תנאי ואפי' ננסה לחופה אית ליה
לנתנא דרישא שהאב צריך להציט ראה ואפי' שלא נולד ספק ברשותו
אלמלא אינו גובה ממון מספק. והאי נמי לא יחזיק בפרת חבירו מספק
ואפי' על גב שהספק ברשות חבירו נולד שיהי' כבר נעשית משיכה:

דהכח איכא נמי חזקת הגוף מ"מ לא מהני ליה דלא חמר רבן גמליאל דנאמנת אלף צברי ושמן
שלה לא מהני ליה דכפרישת ומיירי כגון שהאב טוען שמא דלי טוען צרי לא הוה צריך להביא
מהני צרי ידיה ואע"ג דק"ל דצרי ושמן לאו צרי עדיף הכא איכא צרי וחוקה וחזר צו רבינו
להביא ראייה שאינו נוטל בלא ראייה אפילו טוען צרי מדלא קאמר או שיאמר צרי לי ועוד דל
לרשות בעל דעל הצעל להביא אפי' טוען האב והבת שמא אצרי טועס צרי ושמן אלף
וצריך צעל מהדיא למחטן שנמלח כו' דהדיא שמא האב הוא ואי משום צרי ושמן הוא לא הוה
אשמואל קיימנה לן כותמיה ונראה לו פירוש הקונטרס עיקר דרישא מנה לאלא צריך אלף
ובמורה ר"מ דלחכמים במומין הבאין בו. להאי גירסא קשה דשעתא משמע דלחכמים כו' צרי
לחכמים דהכא יפה כח הצעל מכה האב אע"ג דצעלמא לא מיפיה ר"מ כח הצעל כח
ר"מ מיפיה כח הצעל טפי מחכמים דאפי' מומין הנדקדים יכול לטעון וחכמים פליגי עליה ע
ומודים חכמים לר"מ ומיהו גם זה אינו מיושב דלא שייך מודה הואיל ולא פליגי בכה"ג וצקונטרס
מודה למאן: **ואמאי** מנה ד' בידך הוא. תימנה אמאי אקשי לרב אשי טפי מכלל הני אמוראי
מנה חילוק יס צית צית אציה ולצין צית עמה ולמ"ד נמי כאן נמצא כאן חזן אמאי על האב להביא
מנה למימר דס"ד דמקשן דרואין לצא צעלה מההא דהא ישינס וניכר שמומין אלו בלא חזן האב
לפיקין על האב להביא ראייה דל"כ מאי פריך לרב אשי דלא רב אשי לא חמר שיהא נאמן אלף
ס"ל כאן נמצא כאן היו ומיירי בזהותן מומין שאין הצעל יכול לידע אותם אפי' ע"י צדיקה כגון
לשמור עמהם שלא יכירו זה בני אדם שאע"פ שנכנסה לרשות הצעל על האב להביא ראייה דהא
שאיין שותה בזום אלא"כ בודקו וראה ונתפיים ליכא למימר כיון דאין יכול לידע מומין אלו ע"י צדי
לנאמי דגרסינן בתוספתא במומין הראוין להוולד עמה צבית אציה: **על** בע"ה החמור דלחכמי
נמי מסייע ליה והוה לן לאוקמי החמור בחזקת שהיה קיים אלף טעמא דשמואל דמוקמינן לפר
השואל (צ"מ ק. וס) גבי אחרתא פרה דחמור וילדה דילחוקו וליחיו צרשותא דמאן קיימא ולי
אלמלא הוה מוקמינן אחזקת מרה קמא היכא דתפיס אריך הוה פריך לפי דמסקנא דהכא דלא קא
השאה אמאי על צעל החמור להביא ראייה כיון שהוא מוחזק וגם אינן לאוקמי החמור בחזקת
צדיקש המוכר פירות (צ"ב צ"ג). המוכר שור לחצירו ונמצא נגזל אינן המעות חוזרין ולא מוקמינן
בחזקה דהשאה אע"ג דרובא מוצני לרידיא מסייע למרה קמא כ"ש הכא דלית לן למיזל צמר חזקה
למימר דהם היינו טעמא דמדלא דק אם הוא נגזל אית לן למימר לשחיטה וצניה דל"כ מה צ
רובא בציסורא בממונא לא אזלינן והא טעמא קא משום רובא הוא אלף משום דלא דק ועוד
כר בשלשים סאה ככלה אני מוכר כך ראשון מראה קמה משום דמספקא ליה אי תפיס לשון ראשון
על כן נראה דטעמא דשמואל לאו משום חזקת מרה קמא אלף אית לן למימר כיון דלשחיטה החמור
הלאחיות שיהי עמה גם קודם ודמיא להא דלמר בנדה (דף טז.) דכל תומואות כשעת מציבתא ודוק
שנמצאת צבוצי צית הגוססת אית לן למימר הכי והא דכלה צבית חמיה על הצעל להביא ראייה כ

וְחִדְרָא בְּמָקוֹם תִּרְתִּי לֹאֻ בָּלוֹם הוּא. וְאִתְּ הוּא גִבִּי בְּעַל אִיכָא
נְמִי תִרְתִּי חֲדָא דְלִין אֲדָם מִתְפִּיִס בְּמוֹמִין וְחֲדָא דְלִית
לֵן לְמִימֵר כֵּאֵן נִמְלָאוּ כֵּאֵן הִיוּ וְהִנֵּי תִרִי חֻזְקִי דְבַעַל עֲדִיפִי טְפִי מֵהִנֵּי
תִרִי חֻזְקִי דְלֹאשָׁה דְכֵאֵן נִמְלָאוּ כֵּאֵן הִיוּ עֲדִין מִחֻזְקָה הַגּוֹף דְּהֵאָּה עוֹדֵה
בְּצִית אֲצִיהָ עַל הָאֵץ לְהִבְיָא רָאִיהָ
וְלֹא מֵהִנֵּי לִיָּה חֻזְקָה הַגּוֹף מִשּׁוּם דְּנוּלֵד
סִפֵּק בְּרִשּׁוֹתָּו וְאִמְרִינִי כֵּאֵן נִמְלָאוּ
כֵּאֵן הִיוּ וְכִשְׁנִכְנִסָּה לְרִשּׁוֹתָּו בְּבַעַל
וּבְצִיָּא דְבַעַל רָאִיהָ שְׂעֵד שְׁלֹא מִתְאַרְסָּה
הִיוּ צֶה מוֹמִיִן אֲלוֹ פִּטּוֹר מִכְתּוּבָתָהּ
דְּעֲדִין טַעֲמָא דְלִין אֲדָם מִתְפִּיִס
בְּמוֹמִין מֵהִיָּא דְלִין אֲדָם שׁוֹתֵה בְּכּוֹס
אֲלֹא אִם כֵּן בּוֹדֵקוֹ אִיִּיִּי הִשְׁמַח נְמִי
דְּמִיָּיתִי רָאִיהָ דְּשִׁנְתֵּתְאֲרָסָּה הִיוּ צֶה
הַמוֹמִין אֲמַתִּי לֹא מִיפְטֵר מֵהִנֵּי תִרִי
טַעֲמִי וְמֵאִי שִׁנָּה דְכֵאֵן נִמְלָאוּ כֵּאֵן
הִיוּ גִרִידָא דְעִידִפָּא מִחֻזְקָה הַגּוֹף
וְחֻזְקָה דְלִין אֲדָם מִתְפִּיִס בְּמוֹמִין
עֲדִין מִחֻזְקָה דְלִין אֲדָם שׁוֹתֵה בְּכּוֹס
כִּי וְכִי הוּוּ תִרְוִיָּהוּ צִהֲדִי דְהֲדִי עֲדִיפִי
טַעֲמִי הֵאֵשָׁה מִנִּיָּהוּ וְיֵשׁ לֹמֵר דּוֹדֵאִי
טַעֲמִי הֵאֵשָׁה עֲדִיפִי וְכֵאֵן נִמְלָאוּ כֵּאֵן
הִיוּ גִרִידָא דְעִידִפָּא מִחֻזְקָה הַגּוֹף
וְכִינּוּ מִשּׁוּם דְּמַסְיֵעַ לִיָּה חֻזְקָה מִמּוֹן
הִיוּ חֻזְקָה דְלִין אֲדָם מִתְפִּיִס בְּמוֹמִין
מַסְיֵעַ לִיָּה חֻזְקָה מִמּוֹן וְלֹחֵד מִיָּיָהוּ
יֵשׁ כֶּה לְחֻזְקָה מִמּוֹן לְסִיֵּעַ אֲכָל

למְתוּרֵיהֶוּ צְהַדִּי הִדְדִּי לֹא מִסִּיעַ וְעוֹד יֵשׁ לִפְרֹשׁ לְמִשּׁוֹם הֵי כִּי הוּא
תְּתוּרֵיהֶוּ צְהַדִּי הִדְדִּי עֲדִיפִי טַעְמִי הֶאֱשֵׁה מִשּׁוֹם לִפְלִיט לֹא יִהְיֶה
אֶלָּא אֶחָד מֵהֶן אֲמַת אוֹ חֻקַּת הַגּוֹף אוֹ אֵין אֶדֶם שׁוֹתֶה כְּכּוֹס יֵשׁ
לָהּ כְּתוּבָה אֲבָל עֵבֶל לֹא מִיִּפְטָר אֶלָּא עַד שִׁיּוֹר כֹּל הַטַּעְמִים שֶׁלוֹ
שְׁאֵם אֶחָד מֵהֶם שָׁקָר מִפְסִיד הַעֵבֶל הַיִּלָּךְ גְּרִיעֵי טַעְמִי הַעֵבֶל
טַעְמֵי הֶאֱשֵׁה: רִישׁוֹנָה מִנֵּה לֵאמֹר בִּירָךְ. לְכֹאמֹרָה יִהְיֶה נִרְאֶה
לְמַדְבֵּינוּ יִתְחַל לִפְרֹשׁ דְּמַשְׁמַע מִשּׁוֹם דְּבָרִי שֶׁלֹּא מֵהֵינִי דְּהוּי
דְּכַמְנָה לְאַחַר צִדִּיק לְמַדְמֵרִין בֵּישׁ נִחוּלִין (דְּבִרִּי קֵלָה: וַסֵּ) לִדְנוּ נִלְמָן
צְבִי הַאֲוֹרָה זֶה אֲחִי אֵינוֹ נִלְמָן דְּעֵבֶי אִיכּוּכִי מֵהֶתֶם דְּבִרִּי וְשִׁמָּה
לְאֹלָם צְרִי עֲדִיק וּמִשְׁנֵי שִׁמָּה הֶתֶם דְּכַמְנָה לְאַחַר צִדִּיק הוּי וְאַעֲגִ
דְּנִאֲמַנְתָּ אֶלָּא צְבִי וְשִׁמָּה דְּמַדְמֵרִין לְעִיל צְרִים פִּ"צ (דְּק טו.) וְצִרִי
נֶן צְרִי לֹא הוּא צְרִיק לְהִצִּיף רִאשִׁי סִיפָא מִנֵּה לִי צִדִּיק וְלִגְזִי דִידֵה
צְרִי וְחֻקָּה וְחֹזֵר צוֹ צְרִינוּ יִתְחַל דְּהֵא מִשְׁמַע מִדְּקֹאמֶר עַל הַאֲז
אֹף שִׁאֲמֶר צְרִי לִי וְעוֹד דְּמִשְׁמַע מֵהֵיִיא דְּשִׁמוּאֵל צְסִמוֹךְ דְּנִכְסָה
לִי טַעְמִים צְרִי וְשִׁמָּה אֶלָּא מִשּׁוֹם דְּנוֹלֵד הִסְפֵּק בְּרִשְׁוֹת מִדְּמִיִּיתִי
אֵינוֹ מִצֵּעַ וְשִׁמָּה הוּא לֹא הוּא פְּרִיק מִיִּדִּי דְּמִסְתַּמָּה בְּרִשִׁי לֹא פְּלִיג
לְרִישָׁא מִנֵּה לְאֶצֶּר צִדִּיק וְלֹא מֵהֵיִיא חֻקַּת הֶאֱשֵׁה לְגִבִּי הַאֲז:

א משמע דחכמים מייפין כה הבעל טפי מר"מ מדקאמר מודה ר"מ
מייפיה ר"מ כה הבעל כמו חכמים וצמנתי לא משמע הכי אלא
עון וחכמים פליגי עליה על כן נראה כפירוש רצינו חננאל דגרים
ולא פליגי בכה"ג ובקונטרס גרים ומודה ר' מאיר ותו לא וקשה
אשי טפי מלכלל הני אמוראי דלעיל דלמ"ד תבדא הוה מזי לאקשוי
אן הני אמאי על הני האבא להביא ראייה לא הוי חדא צמקוס תרמי וכל
שמונים אלו נאם ברא מנאן קרודא אירושין ואימער חזקה חזקה הוצא
לא אמר סיהא נאמן אלא משום חזקה ומיהו יש לומר דלעולם
תס אפי' ע"י דדיקה כגון נכפה הקצוע לו זמן וריח הפה שיכולה
על האב להביא ראייה דהשתא לא הוי חדא צמקוס תרמי דחזקה
כול גידע מומין אלו ע"י דדיקה קרובותיו ומיהו לא יתכן לפרש כן
בא"ת ומוקדשין דאמרינן דאמרינן דאמרינן דאמרינן דאמרינן דאמרינן

הוא דשמואל דמוקמינן לפרה בחזקת מרה קמא והא דפרקי הש"ס ברשומות דמאן קיימא וליהוי אידך המנאליס מחזירי עילוי הרה"ס פיההמסקנא דהכא דלמא קאי הכי ומיהו חימה למאי דסלקא דעתין לא לאוקמי ההמור בחזקת שהיה קיים והא שמואל גופיה אית ליה טעמא חזרין ולא מוקמינן לכו בחזקת מרה קמא אלא אזלינן בחדא דלתא לן למיזל בחד חזקה דהשתא דמסביע ליה חזקה גופיה וליכא דשטחיה וצניה דל"כ מ"ה כר"ל למימר דהס לשמואל כי אזלינן בחדא חזקה משום דלא דק ועוד בפי' צית כור (ספ. קט. וס) אמר שמואל ליה אי תפיס לשון ראשון או לשון אחרון ולוקמא בחזקת מרה קמא למימר כיון דהשתא ההמור דמא כי היכי דשכשו הוא מתן כ"ס לנו וממאות כשעת מניאתו ודוקא גבי מיתת חמור וגבי מוס אגבי מחטא דה על הצעל להציא ראהי משום דכי אמרינן נמי כמו שאנן מוצאין מוס

נח א ב מיי פכ"ה מהל'
אישות הל"ד טוש"ע
אה"ע ס' קיז סעיף ז:
נ"ג מיי פ"כ מהלכות
מכירה הל"ד סמג
עשין פ"ב טוש"ע חו"מ ס'
ר"כ סעיף א:

תוספות רי"ד

[illegible]